

Olvasmány
1 Kir 17, 17-24

Illés próféta idejében Careftában megbetegedett a fia annak az özvegyasszonynak, aki Illésnek szállást adott. Betegsége annyira elhatalmasodott rajta, hogy nem maradt benne élet. Akkor az asszony így szólt Illéshez: „Mi dolgom veled, Isten embere? Csak azért jöttél, hogy emlékeztess vétkeimre, és megöld a fiamat?”

Ő azt felelte neki: „Add ide a fiadat!” Elvette öléből, és felvitte a fenti szobába, ahol lakott, és lefektette az ágyára. Aztán az Úrhoz fordult: „Uram, én Istenem, hát csakugyan szerencsétlenséggel sújtod ezt az özvegyet, akinél lakom, s megöld a fiát?” Majd háromszor a fiúra borult, és segítségül hívta az Urat: „Uram és Istenem, engedd, hogy visszatérjen a lélek ebbe a fiúba!”

Az Úr meghallgatta Illés könyörgését. A lélek visszatért a fiúba, aki erre életre kelt. Akkor Illés fogta a fiút, levitte a felső szobából a házba, átadta anyjának, és ezt mondta: „Nézd, a fiad él!”

Az asszony erre így szólt Illéshez: „Most már tudom, hogy csakugyan Isten embere vagy, és hogy az Úr szava igazság az ajkadon.”

Szentlecke
Gal 1, 11-19

Testvéreim! Biztosítalak benneteket, hogy az általam hirdetett evangélium nem embertől való. Hiszen nem embertől kaptam vagy tanultam, hanem Jézus Krisztus kinyilatkoztatásából. Hallottátok már, hogy azelőtt, még mint zsidó, milyen magatartást tanúsítottam: könyörtelenül üldöztem az Isten egyházát, és romlására törtem. A zsidó vallásosságban számos fajtámbeli kortársamat felülmúltam, mert vakbuzgó követője voltam atyáim hagyományának.

De amikor úgy tetszett annak, aki már születésemtől fogva kiválasztott és kegyelmével meghívott, hogy kinyilatkoztassa bennem Fiát, és hirdessem őt a pogányoknak: nem hallgattam a testre és a vére, és Jeruzsálemben sem mentem föl apostolelődeimhez, hanem elmentem Arábiába, majd ismét visszatértem Damaszkuszba.

Három év múltán azután fölmentem Jeruzsálemben, hogy megismerkedjem Péterrel, s nála maradtam tizenöt napig. Más apostolt nem is láttam, csak Jakabot, az Úr testvérét.

Evangélium
Lk 7, 11-17

Abban az időben Jézus elment Naim városába. Vele mentek tanítványai és nyomukban nagy népsokaság.

Amikor a város kapujához közeledett, halottat hoztak ki, egy özvegyasszony egyetlen fiát. Az édesanyját sokan kísérték a városból. Amikor az Úr meglátta, megérett rajta a szíve, és így szólt hozzá:

„Ne sírj!” Azután odalépett a koporsóhoz, és megérintette azt. Erre a halottvívők megálltak. Ő pedig így szólt: „Ifjú, mondom neked, kelj föl!” A halott felült, és beszélni kezdett.

Ekkor Jézus átadta őt anyjának.

Mindnyájukat elfogta a félelem, és így magasztalták Istent: „Nagy próféta támadt közöttünk.” „Isten meglátogatta népét.” Ennek híre elterjedt egész Júdeában és mindenfelé a környéken.

Hálaadás Isten szaváért

Istenünk, Atyánk,
hálát adunk neked
lelkünkben élő hangodért,
amely figyelmeztet
és ösztönöz a jóra.
Hálát adunk szavadért,
amellyel, bár az emberek ajkán hangzik el,
te beszélsz hozzánk
és nevelsz minket közösségedben,
az egyházban.
Hálát adunk Igédért,
Jézus Krisztusért,
hogy elküldted hozzánk őt,
aki barátunk,
testvérünk és Urunk
és ma is köztünk él.
Add, hogy mindennap rád figyeljünk,
meghallgassunk téged
és ígéid szerint éljünk.
Ámen.

forrás: www.szepepi.hu

HIRDETÉS

Június 12-én, vasárnap 8.30-kor tartjuk a Te Deumot. Szeretettel várjuk a hittanos gyerekeket erre a szentmisére, hogy közös hálaadásunkkal zárjuk le a 2015/16-os tanévet.

Június 18-án, szombaton 19 órától Fassang László orgonaművész és a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem orgona tanszakos növendékeinek hangversenyét hallgathatják meg templomunkban. A belépés ingyenes, szeretettel várunk mindenkit!